

**МІНІСТЕРСТВО ЮСТИЦІЇ
УКРАЇНИ**

вул. Городецького, 13, м. Київ, 01001

Тел.: +380 44 278-37-23, факс: +380 44 271-17-83

E-mail: themis@minjust.gov.ua

<http://www.minjust.gov.ua>

Код ЄДРПОУ 00015622

Коваленко В.,

foi+request-36339-

063c4a50@dostup.pravda.com.ua

№ _____

На № _____

Міністерством юстиції розглянуто Ваше звернення від 06 липня 2018 року та в межах компетенції повідомляється.

Перш за все слід зазначити, що запитувана інформація не належить до публічної в розумінні частини першої статті 1 Закону України «Про доступ до публічної інформації», у зв'язку з чим Ваш запит підлягає розгляду згідно із Законом України «Про звернення громадян».

Статтею 129¹ Конституції України встановлено, що суд ухвалює рішення іменем України. Судове рішення є обов'язковим до виконання.

Держава забезпечує виконання судового рішення у визначеному законом порядку.

Відповідно до статті 13 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» судові рішення, що набрали законної сили, є обов'язковими до виконання всіма органами державної влади, органами місцевого самоврядування, їх посадовими та службовими особами, фізичними і юридичними особами та їх об'єднаннями на всій території України.

Контроль за виконанням судового рішення здійснює суд у межах повноважень, наданих йому законом.

Невиконання судових рішень має наслідком юридичну відповідальність, установлену законом.

Крім того, відповідно до статті 267 Цивільного процесуального кодексу України (далі – ЦПК), статті 239 Господарського процесуального кодексу України (далі – ГПК) суд, який ухвалив рішення, може визначити порядок його виконання, надати відстрочення або розстрочення виконання, вжити заходів для забезпечення його виконання, про що зазначає в рішенні.

Згідно з положеннями статті 372 Кодексу адміністративного судочинства України (далі – КАС) у разі необхідності спосіб, строки і порядок виконання можуть бути визначені у самому судовому рішенні.

261171

Статтями 431 ЦПК, 327 ГПК, 373 КАС визначено, що виконання судового рішення здійснюється на підставі виконавчого листа, наказу, виданого судом, який розглядав справу як суд першої інстанції.

Також слід зазначити, що згідно зі статтею 1 Закону України «Про органи та осіб, які здійснюють примусове виконання судових рішень і рішень інших органів» примусове виконання судових рішень і рішень інших органів (посадових осіб) покладається на органи державної виконавчої служби та у визначених Законом України «Про виконавче провадження» випадках – на приватних виконавців.

Згідно з частиною першою статті 26 Закону України «Про виконавче провадження» виконавець розпочинає примусове виконання рішення на підставі виконавчого документа, зазначеного у статті 3 цього Закону, зокрема за заявою стягувача про примусове виконання рішення.

Разом з цим звертаємо увагу, що листи міністерств, інших центральних органів виконавчої влади не є нормативно-правовими актами, а мають лише інформаційний характер і не встановлюють правових норм.

Заступник Міністра

Іванна Смачило